

ДО 80-РІЧЧЯ ВІД НАРОДЖЕННЯ ПРОФЕСОРА ОЛЕКСАНДРА ІВАНОВИЧА ВОЛОШИНА

Олександр Іванович Волошин народився 2 січня 1943 року на Заставнівщині. Закінчив з відзнакою Чернівецький державний медичний інститут у 1965 році. Чотири роки працював лікарем-терапевтом у Киселівській дільничній, Вашківецькій номерній районній лікарнях. У 1968 році вступив до аспірантури рідного вишу на кафедру факультетської терапії, де виконував і в 1973 році успішно захистив кандидатську дисертацію під керівництвом заслуженого діяча науки, професора Олени Іларіонівни Самсон.

З 1972 по 1986 працював асистентом цієї кафедри. В 1983 році запланував докторську дисертацію, яку успішно захистив у 1988 році в Київському інституті вдосконалення лікарів. З 1989 року – доктор медичних наук, у 1991 році йому присвоєно вчене звання професора. З жовтня 1990 року по 2009 рік – завідувач кафедри пропедевтики внутрішніх хвороб Чернівецького державного медичного університету. В цей період рідний ВНЗ переживав бурхливий розвиток, а на кафедрі більшість викладачів були передпенсійного і пенсійного віку. Тому довелося створити належну наукову базу, підібрати перспективну наукову тематику та готувати молодших науково-педагогічних працівників. Кафедра першою в університеті придбала апарати для ультразвукодіагностики, мікрозондової інтрагастральної рН-метрії, підготовлено відповідних спеціалістів високого рівня та здійснено впровадження цих методів у клінічну і наукову практику.

Разом із завідувачем кафедри медичної хімії професором Іваном Федоровичем Мещишеним вибрано

перспективний науковий напрям з клініко-експериментального дослідження нових сторін механізму дії лікарських рослин Карпатського регіону та пилку бджолиного. Щодо останнього, то в цей науковий процес активно включилися співробітники кафедр фармакології, патофізіології, біології, мікробіології, гігієни і екології, інфекційних, дитячих хвороб, туберкульозу, внутрішніх хвороб, хірургії № 1 (разом 37 співробітників). За результатами цих досліджень захищено 18 дисертаційних робіт, із них як ключові фрагменти були в 3 докторських дисертаціях (Т.М. Бойчук, Ю.Є. Роговий, С.Є. Дейнека). За цим науковим напрямом кафедра пропедевтики надовго захопила лідируючі позиції у рідному ВНЗ. Поряд із цим Олександр Іванович налагоджував зв'язки і плідно співпрацював із практичними лікарями клінічної бази, Чернівецьким обласним діагностичним центром, науковцями Національного медичного університету, медичного інституту, Української асоціації народної медицини, НДІ фітотерапії Ужгородського національного університету та іншими науково-педагогічними установами.

Наукові здобутки школи Олександра Івановича широко публікувалися у вітчизняних журналах, матеріалах з'їздів та науково-практичних конференцій. До 2014 року наукова тематика кафедри та БДМУ з фітотерапії та апітерапії в Україні Комітетом МОЗ України з дослідження і впровадження в клінічну практику методів народної медицини стійко оцінювалася третім місцем (після медичного інституту Української асоціації народної медицини та Ужгородського НДІ фітотерапії).

Колектив кафедри був організатором популярних науково-практичних конференцій «Оздоровчі ресурси Карпат і прилеглих регіонів» (2000, 2005) та співорганізатором ще двох конференцій з гастроентерологічної тематики, присвячених пам'ятним датам професора О.І. Самсон.

Велику увагу Олександр Іванович приділяв розвитку гуманітарних зв'язків, зокрема, з Німеччиною. Так, завдяки общині «Рема Гемайнде» (Саксонія) кафедра отримала апарат УЗ-діагностики, фізіотерапевтичну, проєкційну апаратуру, а для БДМУ – стоматологічний кабінет у повній комплектації, мамограф. До 1998 року на цій основі отримано численні ліки, що дозволило покращити лікувальний процес у клінічній базі. Завдяки цим зв'язкам професору О.І. Волошину вдалося пройти два широкопланових (від

університетської клініки м. Дрезден – до приватної морфологічної лабораторії) (1999, 2004) етапи стажування, а також отримати цінні реактиви для наукових досліджень.

Створений на кафедрі творчий клімат сприяв успішній підготовці кадрів: під керівництвом Олександра Івановича захищено 20 кандидатських дисертацій та одна докторська (В.П. Присяжнюк).

Але ще 4 його учні згодом захистили докторські дисертації з іншим консультантами: О.В. Пішак (акад. В.М. Коваленко), Г.Я. Ступницька (проф. О.І. Федів), Л.О. Волошина (проф. С.І. Сміян), В.Л. Васюк (проф. А.І. Гоженко). Ним також підготовлено 7 магістрів медицини та 29 клінічних ординаторів, при тому 19 із них – іноземні лікарі, випускники БДМУ, Тернопільського, Луганського медичних вишів.

Нормальний мікроклімат на кафедрі також дозволив виконати докторські дисертації С.В. Білецькому (1994) та І.А. Плешу (2007). Сприятлива кадрова ситуація на кафедрі дала можливість ректору БДМУ сформулювати з її складу ядра нових кафедр – кардіології та функціональної діагностики (завідувач проф. В.К. Ташук) та догляду за хворими і вищої медсестринської освіти (завідувач проф. І.А. Плеш).

Коло наукових інтересів Олександра Івановича є досить широким: гастроентерологія, ревматологія, кардіологія, пульмонологія, імунологія, ендокринологія, клінічна біохімія, фітотерапія, апітерапія, екологія, коморбідні процеси, хрономедицина, природооздоровчі фактори Буковини, оздоровче харчування. В науковому доробку професора О.І. Волошина 810 наукових і науково-методичних праць, з них – 18 монографій, 9 навчальних посібників, 23 авторські свідоцтва чи патенти на винаходи, 59 раціоналізаторських пропозицій. Серед його наукових праць популярні монографії «Основи оздоровчого харчування» (п'ять видань: 2000, 2002, 2005, 2008, 2012), «Оздоровчі ресурси Буковини» (1999), «Радіола рожева в клінічній, експериментальній медицині» (2005), «Основи фітотерапії і гомеопатії» (2012, 2018), «Лікарські рослини Карпат і прилеглих територій» (2012), «Продукти бджільництва на службі здоров'я людини» (2020), де він є провідним співавтором.

Разом з професором С.В. Білецьким сприяв дослідженню благотворного впливу мікроклімату і мінеральної води «Попелюшка» з одноіменної печери, становленню санаторію «2000-річчя Різдва Христового» на Сторожинеччині, «Брусницької лікарні відновного лікування».

Професійне стажування проходив у клінічних центрах Москви, Києва, Дніпропетровська, за кордоном: у Канаді (м. Ванкувер), у ФРН (м. Дрезден),

у Польщі (м. Варшава), у Литві (м. Вільнюс), Латвії (м. Рига).

О.І. Волошин донедавна був членом редколегії шести фахових медичних журналів, головою асоціації терапевтів Буковини ім. акад. В.Х. Василенка, головою буковинського осередку інтерністів, багаторічним (з 1990 року) членом атестаційної комісії терапевтів Чернівецької обласної державної адміністрації, членом спеціалізованої вченої ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій при Івано-Франківському національному університеті (з 1998 року).

Як авторитетний науковець брав участь в атестації наукових кадрів і десятки разів виступав опонентом під час захисту докторських і кандидатських дисертацій у різних наукових установах України, як член наукової комісії БДМУ – рецензентом численних дисертаційних робіт різного рівня.

Вагомим є послужний список його суспільних заклад: вчений секретар вченої ради Чернівецького державного медичного інституту (1986–1993), член Президії терапевтів України (1992–1996), депутат Ленінської районної ради м. Чернівці (1992–1996), член ради інноваційного фонду Чернівецької області (1997–2000).

Багатогранна плідна робота О.І. Волошина відзначена численними грамотами, нагородами та іншими урядовими відзнаками: «Відмінник охорони здоров'я» (1990), «Заслужений лікар України» (1995), «Відмінник народної освіти» (1999), «Почесний професор академії» (2004), «Почесна грамота МОЗ України» (2005), Подякою Міністра охорони здоров'я (2017), відзнакою і медаллю БДМУ «За бездоганну медичну службу» (2019). Він є лауреатом обласної премії ім. Ю. Федьковича, номінантом Загальнонаціонального проєкту «Флагмани сучасної медицини» (2012), Міжнародного Форуму «Флагмани народної і нетрадиційної медицини» (2016). У 2016 році був вибраний академіком Академії наук вищої школи України за відділенням «Фундаментальні проблеми медицини».

Після 20 років керівництва кафедрою у 2010 році Олександр Іванович передав естафету молодим.

Нині професор О.І. Волошин продовжує плідну роботу на посаді професора кафедри як у науковому, так і в навчальному аспектах, надає консультативну допомогу молодим викладачам, лікарям, пацієнтам краю. Він є прикладом для наслідування та вірного служіння справі.

Редакція журналу вітає ювіляра та бажає йому міцного здоров'я, творчого натхнення, успіхів та всіляких гараздів.

Т.О. Глазук, О.П. Присяжнюк, Б.П. Сенюк